

[Bertel Dahlgaard.]

giver skattefrihed for visse mindre indskud i banker og sparekasser, når de bindes i 10 år, og skattefrihed for rente af disse indskud. Det er en tanke, som oprindeligt fremsattes af det radikale venstres medlem af skattekommissionen, redaktør Nøhr. Tanken var, at der herigennem skulle kunne gives en tilsvarende skattemæssig opmuntring til opsparing for dem, der foretager en sådan opsparing gennem sparekasserne, som den opmuntring til opsparing, der ligger i reglerne om fradrag af forsikringspræmierne. Det er klart, at vi meget nøje må have undersøgt, om der kan findes en praktisk form for administration af en sådan ordning; på forhånd er det jo et af de svære punkter ved ordningens gennemførelse. Jeg vil i denne forbindelse også gerne understrege, at vi i det radikale venstre er meget interesserede i, om det er muligt at finde en form, der specielt opfordrede til opsparing hos de unge, som i disse tider har forholdsvis store lønninger; de skulle opmuntres til opsparing derved, at der skabtes skattefrihed for den del af lønnen, som opsparedes i pengeinstitutterne.

Vort parti er også tilhænger af en forhøjelse af formueskattegrænsen, som for øjeblikket ligger ved 20 000 kr. Vi kan ikke tiltræde en forhøjelse op til 100 000 kr. Hvor grænsen skal ligge, må vi nærmere forhandle om; vi skulle tro, at grænsen måtte ligge omkring et halvt hundrede tusinde kroner.

Forslagets bestemmelse om ændring i sambeskatningen af ægtefæller, der foreslår en halvering af fradraget for gifte uden børn, kan vi ikke tiltræde.

Hvad angår personlige skatter i det hele taget, vil vort parti tilstræbe en lettelse af skatterne på mellemindkomsterne, som netop her i landet er hårdt beskattede i sammenligning med, hvad de er i andre lande.

I denne forbindelse vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Hans Knudsen, at jeg tror, han efterhånden vil se, at betingelsen for en sådan lettelse ikke er en ophævelse af skattefradragets retten; en langt større hindring vil formentlig findes i den vanskelighed, som man stadig har indtryk af at den nuværende og den tidligere finansminister altid kan mødes i: at det er svært

at opnå en begrænsning i det udgiftsbudget, vi har. Det skal nok vise sig, at det er på det punkt, vanskelighederne i særlig grad vil opstå, og disse vanskeligheder vil selvfølgelig blive større i samme grad, som der kommer svære økonomiske tider.

I det hele taget vil jeg i anledning af det ærede medlem hr. Hans Knudsens bemærkninger om skattefradragets retten sige, at når man iagttog den diskussion, der fandt sted under valgkampen om dette spørgsmål, måtte man finde, at det var en diskussion, som fra begge parter side, socialdemokratiet på den ene side, venstre og konservative på den anden side, var en uhyggelig demagogisk behandling af disse problemer. Man kan gå så vidt at sige, at formen for denne diskussion lige op mod valget var noget af en skamplet på valgpropagandaen, idet det var så øjensynligt, at begge parter søgte at aflede opmærksomheden i befolkningen fra de områder, som det var de to parter særlig ubehageligt at tale om. En saglig behandling skal nok vise, at det er muligt at gennemføre en retfærdigere byrdefordeling også med skattefradragets bevarelse, og den høje regering har jo forlængst på dette område været inde på glidebanen. Jeg tror, at det nu allerede er fire år siden, den tidligere socialdemokratiske finansminister her i tinget erkendte, at det måtte være nogenlunde oplagt, at skattefradragets retten for kommuneskatterne i hvert tilfælde ikke kunne bortfalde. Netop udfra betragtningen af hele denne demagogiske behandling af skattefradragets retsspørgsmålet ønsker vi i det radikale venstre at komme til at arbejde med den samlede skattereform hurtigst muligt. Så skal det nok vise sig, at demagogien i behandlingen af disse spørgsmål må vige for de saglige ræsonnementer, skattereformen nødvendigvis må hvile på.

Med hensyn til aktieselskabsskatten ønsker vi indenfor det radikale venstre — det er en generel bemærkning — en beskatning, der giver en stærk interesse i selskaberne for konsolidering. Vi kan tiltræde den tanke, der er udformet i forslaget om en deling af aktieselskabsskatten i en proportional skat og en særlig udbytteskat, men det er mig ikke muligt nøjere at karakterisere forslaget på dette punkt. Det er helt uoverskueligt indtil det tidspunkt, da det bliver muligt i et udvalg at få